

[Blang.]

med ham i Anledning af den sidste Bemærkning. Jeg har kun bedt om Ordet for en kort Bemærkning for at sige, at en Præst ikke kan paanødes Sognet fraoven; Sognet har valgt ham, han er en Gang valgt. Derfor kan man ikke tale om Præstens fødte Stilling.

Stegger Nielsen: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser. Overfor det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen), Socialdemokratiets ærede Ordfører, som byggede sin Tale op paa at vise, at Venstre havde en Fortid, der stod i Modsætning til den Stilling, vi nu indtager, vil jeg gerne sige — det kan ogsaa gælde som Svar til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelder) —, at naar man skal til at analysere, hvem der har fjernet sig længst fra sin Fortid, kan vi jo se noget forskelligt paa det, ikke alene naar man betragter denne Sag, men ogsaa naar vi betragter saa mange andre. Det er imidlertid rigtigt, at indenfor Venstre har vi haft Forslag fremme i 1912 fra den daværende Minister Appel, hvori man ikke havde det gejstlige Tilsyn med; det var ganske vist med i Forslaget, som det blev forelagt af ham, men det udgik senere under Udvalgsbehandlingen. Og det er rigtigt, at der i den store Skolekommission, hvis Forhandlinger jeg ogsaa har gennemgaaet, var delte Meninger om disse Spørgsmaal, ogsaa indenfor Venstre, og der er givet Udtryk derfor. Det skal heller ingen Hemmelighed være, nu vi behandler dette Lovforslag, at saaledes er det fremdes i vort Parti. Og jeg siger: heldigvis er vi saaledes stillet, at vi vedrørende disse Spørgsmaal nu som den Gang kan have forskelligt Syn; det vilde være trist, ret opfattet, om det var anderledes. Men det er ogsaa rigtigt, som det er blevet sagt, at Tiderne skifter og forandrer sig, og man kan ikke uden videre drage Sammenligninger, som det her blev gjort.

Til Socialdemokratiets Ordfører vil jeg endvidere sige, at jeg frygter for politiske Valg til vort hjemlige Tilsyn med Skolen. Vi har jo set, at Menighedsraadsvalgene desværre er blevet politiske, og jeg tror, vi maa forudsætte, at Valgene ogsaa vilde blive det her. Der vilde da være skabt det, jeg før kaldte en Spire til Uro og til Skade. Derfor maa vi — som jeg motiverede det i min første Tale — ind paa den indirekte Valgmaade, som er langt, langt mere betryggende.

Det er naturligvis rigtigt nok, som det

ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sagde, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har den paa, men den Anvendelse, det ærede Medlem gjorde deraf, idet hun i denne Forbindelse anvendte Ordsproget paa Lærerne, var ikke rigtig. Nej, i den Sammenhæng, hvorom vi her forhandler, er det ikke Lærerne, det i første Linie drejer sig om, det er Forældresynspunkterne, Hovedhjørnestenen i Forslaget, som den højtærede Minister rigtigt sagde.

Jeg erkender, at den højtærede Minister har strakt sig vidt overfor den private Skole — jeg ønsker at sige Tingene, saaledes som jeg ser dem. Det har jeg hele Tiden været klar over, og jeg ser ogsaa, at det, som nys oplyst, for Københavns Vedkommende gælder, at der, hvor Betingelserne er strammest, er i § 49, hvor der er Tale om Skoler, som ikke opfylder de i §§ 44 og 45 stillede Betingelser. Men naar jeg talte om, at jeg kunde ønske endnu mere Frihed i den private Skole, vil jeg dog tilføje, at jeg ogsaa kunde ønske at drage dette frem blandt de Ting, der kan forhandles om, for jeg ser godt, at der her er visse Forhold af anden Art at tage i Betragtning. Hvad angaar Bestemmelsen i § 46, Stk. 3, hvorefter der aabnes Amtsskolekonsulenten i det paagældende Amt eller en anden Amtsskolekonsulent, som den private Skole maatte kunne formaa dertil, Adgang til at overvære Aarsprøven for at kunne overbevise sig om, at Børnene i Regning, Skrivning og skriftlig og mundtlig Dansk staar Maal med Folkeskolens Børn, er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt dette ikke er lovlig stramt.

Om meget af det, som blev fremført ogsaa af mig, hørte jeg Ministeren sige, at derom kunde der forhandles. Det er det, jeg hele Tiden har ment, og det er da ogsaa en given Ting, at ingen paa det nuværende Tidspunkt kan sige noget om dette Lovforslags fremtidige Skæbne. Nu begynder Forhandlingen derom. Men der er, mener jeg, trukket Linier op, ogsaa af mig, hvori der er visse Punkter, som først træder frem, og med Hensyn til hvilke der er store Divergenser, f. Eks. ikke mindst Forholdet mellem Kirke og Skole, endvidere det økonomiske, hvorvidt den foreslaaede Nyordning kan gennemføres med en Merudgift paa 70 000 Kr., og mange andre Spørgsmaal af større eller mindre Omfang. Jeg siger: nu begynder Forhandlingen om alt dette, og det skal da vise sig, om det vil være muligt at finde Former, der kan samle os, idet jeg erkender, at der igennem det Arbejde, som er gaaet forud for Behandling-